

Dansk udgave

Retsforskrifter

 51. årgang
20. februar 2008

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 143/2008 af 12. februar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med hensyn til indførelse af foranstaltninger til administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger i forbindelse med reglerne om leveringsstedet for tjenesteydelser, særordningerne og tilbagebetalingsproceduren for moms** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 144/2008 af 19. februar 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 145/2008 af 19. februar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 796/2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikkes ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere** 9

DIREKTIVER

- ★ **Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser** 11
- ★ **Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat** 23

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2008/138/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 19. december 2007 om statsstøtte vedrørende kompensation i medfør af gødningsdekretet (C 12/1999) (meddelt under nummer K(2007) 6777).....** 29

2008/139/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 21. september 2007 om statsstøtte til fremme af investeringer i rationalisering af vinavl på stejle arealer i Rheinland-Pfalz (meddelt under nummer K(2007) 4462)** 31

2008/140/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 21. december 2007 om statsstøtte i form af investeringsstøtte til et malteri (Maltacarión, SA) i Castilla y León (C 48/2005) (meddelt under nummer K(2007) 6897)** 32

2008/141/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 25. september 2007 om Spaniens foranstaltning C 47/2003 (ex NN 49/2003) til fordel for Izar (meddelt under nummer K(2007) 4298) ⁽¹⁾** 33

2008/142/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 25. september 2007 om statsstøtte C 32/2006 (tidligere N 179/2006) gennemført af Polen til fordel for Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (meddelt under nummer K(2007) 4310) ⁽¹⁾.....** 36

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT L 42 af 16.2.2008)** 39

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 143/2008

af 12. februar 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med hensyn til indførelse af foranstaltninger til administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger i forbindelse med reglerne om leveringsstedet for tjenesteydelser, særordningerne og tilbagebetalingsproceduren for moms

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift ⁽⁴⁾ bør give mulighed for en sådan informationsudveksling.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(3) Direktiv 2008/8/EF medfører, at anvendelsesområdet for den særordning om elektroniske tjenesteydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, også udvides.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

(4) Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat ⁽³⁾, forenkler proceduren for tilbagebetaling af moms i en medlemsstat, hvor den afgiftspligtige ikke er momsregistreret.

ud fra følgende betragtninger:

(1) De ændringer, der indføres med Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser ⁽³⁾ medfører, at tjenesteydelser til afgiftspligtige personer hovedsageligt leveres ved modtagerens hjemsted. Hvis leverandøren og modtageren af tjenesteydelserne er etableret i forskellige medlemsstater, vil »reverse charge«-mekanismen finde anvendelse hyppigere end hidtil.

(2) Med henblik på at sikre korrekt ansættelse af merværdiafgiften (moms) for tjenesteydelser, der er omfattet af »reverse charge«-mekanismen, bør data indsamlet af leverandørens medlemsstat meddeles den medlemsstat, hvor modtageren er etableret. Rådets forordning (EF) nr.

(5) Udvidelsen af anvendelsesområdet for særordningen og ændringerne af tilbagebetalingsproceduren for afgiftspligtige, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, har medført, at de berørte medlemsstater får behov for at udveksle betydeligt flere oplysninger. Den nødvendige informationsudveksling bør ikke pålægge de berørte medlemsstater nogen urimelig administrativ byrde. Informationsudvekslingen bør derfor finde sted ad elektronisk vej baseret på de eksisterende systemer til informationsudveksling.

(6) Forordning (EF) nr. 1798/2003 bør ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Udtalelse af 7.9.2005.

⁽²⁾ Udtalelse af 12.5.2005.

⁽³⁾ Se side 11 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Se side 23 i denne EUT.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra 1. januar 2010 foretages der følgende ændringer i forordning (EF) nr. 1798/2003:

1) Artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

»For den periode, der er omhandlet i artikel 357 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (*), fastsætter den også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af oplysninger om moms i forbindelse med elektronisk leverede tjenesteydelser i overensstemmelse med særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i nævnte direktiv og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår tjenesteydelser, der er omfattet af disse særordninger, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

(*) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2008/8/EF (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11).«

2) Artikel 2, nr. 8)-11), affattes således:

»8) »levering af varer inden for Fællesskabet«: en levering af varer, som skal angives i den oversigt, der er omhandlet i artikel 262 i direktiv 2006/112/EF

9) »levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet«: levering af tjenesteydelser, som skal angives i den oversigt, der er omhandlet i artikel 262 i direktiv 2006/112/EF

10) »erhvervelse af varer inden for Fællesskabet«: erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2006/112/EF

11) »momsregistreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 214, 215 og 216 i direktiv 216/112/EF.

3) Artikel 22, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Hver medlemsstat skal have en elektronisk database, hvor de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF, lagres og behandles.«

4) Artikel 23, nr. 2), første afsnit, affattes således:

»2) den samlede værdi af alle leveringer af varer inden for Fællesskabet og den samlede værdi af alle leveringer af tjenesteydelser inden for Fællesskabet til personer, der har fået tildelt et momsregistreringsnummer, fra alle virksomheder, der er momsregistreret i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed.«

5) Artikel 24, stk. 1, affattes således:

»På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 22, modtager en medlemsstats kompetente myndighed, når den finder det nødvendigt for at kontrollere erhvervelser af varer inden for Fællesskabet eller leveringer af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, der er momspligtige på dens område, og udelukkende med henblik på at undgå overtrædelse af momslovgivningen, straks og direkte følgende oplysninger, eventuelt ved direkte elektronisk adgang:

1) momsregistreringsnummeret for alle personer, der har foretaget de i artikel 23, stk. 1, nr. 2), omhandlede leveringer af varer og tjenesteydelser

2) den samlede værdi af sådanne leveringer af varer og tjenesteydelser fra hver af disse personer til hver af de berørte personer, der har fået tildelt det i artikel 23, stk. 1, nr. 1), omhandlede momsregistreringsnummer.«

6) Artikel 27, stk. 4, affattes således:

»4. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og for så vidt angår den periode, der er omhandlet i artikel 357 i direktiv 2006/112/EF, ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig de, der er omhandlet i bilag II i nævnte direktiv, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person.

I den periode, der er omhandlet i artikel 357 i direktiv 2006/112/EF, giver medlemsstaterne en sådan bekræftelse ad elektronisk vej efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.«

- 7) Overskriften til kapitel VI affattes således:
- »BESTEMMELSER VEDRØRENDE SÆRORDNINGERNE I AFSNIT XII, KAPITEL 6, I DIREKTIV 2006/112/EF«
- 8) Artikel 28 affattes således:
- »Artikel 28
- Følgende bestemmelser finder anvendelse på særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF. Definitionerne i artikel 358 i nævnte direktiv finder også anvendelse med henblik på dette kapitel.«
- 9) Artikel 29, stk. 1, affattes således:
- »1. De oplysninger, som den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, jf. artikel 361 i direktiv 2006/112/EF, skal forelægges elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.«
- 10) Artikel 30, stk. 1, affattes således:
- »Momsangivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 365 i direktiv 2006/112/EF indsendes elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.«
- 11) Artikel 31 affattes således:
- »Artikel 31
- Bestemmelserne i artikel 22 finder også anvendelse på oplysninger indsamlet af identifikationsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 360, 361, 364 og 365 i direktiv 2006/112/EF.«
- 12) Artikel 34 affattes således:
- »Artikel 34
- Artikel 28-33 i denne forordning finder anvendelse i den periode, der er omhandlet i artikel 357 i direktiv 2006/112/EF.«
- 13) Følgende kapitel VIa indsættes:
- »KAPITEL VIa
- BESTEMMELSER VEDRØRENDE UDVEKSLING OG OPBEVARING AF OPLYSNINGER I SAMMENHÆNG MED DEN PROCEDURE, DER ER FASTSAT I DIREKTIV 2008/9/EF**
- Artikel 34a*
1. Når etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed modtager en anmodning om tilbagebetaling af merværdiafgift i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (*), og artikel 18 i nævnte direktiv ikke finder anvendelse, sender den inden for 15 kalenderdage efter modtagelsen heraf anmodningen ad elektronisk vej til de kompetente myndigheder i hver berørt tilbagebetalingsmedlemsstat og bekræfter således, at ansøgeren i henhold til artikel 2, nr. 5), i direktiv 2008/9/EF er momspligtig, og at det af denne person oplyste momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer er gyldigt i tilbagebetalingsperioden.
2. Tilbagebetalingsmedlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater alle de oplysninger, de kræver i medfør af artikel 9, stk. 2, i direktiv 2008/9/EF. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastlægges efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.
3. Tilbagebetalingsmedlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler ad elektronisk vej de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder, om de ønsker at benytte sig af muligheden for i henhold til artikel 11 i direktiv 2008/9/EF at kræve, at ansøgeren forelægger en beskrivelse af sin erhvervsaktivitet ved hjælp af de harmoniserede koder.
- De i første afsnit nævnte harmoniserede koder fastlægges efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning på grundlag af NACE-nomenklaturen, jf. forordning (EØF) nr. 3037/90.

(*) EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23.«

14) Artikel 39, stk. 1, affattes således:

»I den periode, der er omhandlet i artikel 357 i direktiv 2006/112/EF, sikrer Kommissionen og medlemsstaterne, at de bestående eller nye kommunikations- og informations-systemer, der er nødvendige for udvekslingen af oplysninger nævnt i artikel 29 og 30 i denne forordning, fungerer. Kommissionen er ansvarlig for enhver udvikling af CCN/CSI-netværket, der er nødvendig for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles under anvendelse af CCN/CSI.«

Artikel 2

Fra den 1. januar 2015 foretages følgende ændringer i forordning (EF) nr. 1798/2003:

1) Artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

»I denne forordning fastsættes der også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af oplysninger om moms i forbindelse med tjenesteydelser i overensstemmelse med særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår tjenesteydelser, der er omfattet af disse særordninger, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.«

2) I artikel 2 nummereres det eksisterende stykke og følgende stykke tilføjes:

»2. Definitionerne i artikel 358, 358a og 369a i direktiv 2006/112/EF finder også anvendelse med henblik på denne forordning.«

3) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis medlemsstaten ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

Uanset første afsnit og med forbehold af artikel 40 i denne forordning, kan en undersøgelse vedrørende beløb angivet af en afgiftspligtig person vedrørende levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er beliggende og for hvilken den afgiftspligtige person gør brug af eller vælger ikke at gøre brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF, kun nægtes gennemført af den bistandssøgte myndighed, hvis oplysninger om samme afgiftspligtige person er givet til den bistandssøgende myndighed i forbindelse med en administrativ undersøgelse, der er gennemført mindre end to år forinden.

Med hensyn til de i andet afsnit nævnte anmodninger fremsat af den bistandssøgende myndighed og vurderet af den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med en erklæring om bedste praksis vedrørende interaktionen mellem dette stykke og artikel 40, stk. 1, der skal vedtages efter proceduren i artikel 44, stk. 2, skal en medlemsstat, der nægter at gennemføre en administrativ undersøgelse på grundlag af artikel 40, dog give den bistandssøgende myndighed datoerne for og værdierne af alle relevante leverancer gennem de seneste to år, som den afgiftspligtige person har gennemført i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.«

4) I artikel 17 tilføjes følgende stykke:

»Med henblik på stk. 1 samarbejder hver etableringsmedlemsstat med hver forbrugsmedlemsstat, således at det kan fastslås, om de afgiftspligtige personer, der er etableret på dens område, korrekt angiver og betaler moms i forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, for hvilke den afgiftspligtige person gør brug af eller vælger ikke at gøre brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF. Etableringsmedlemsstaten underretter forbrugsmedlemsstaten om eventuelle afvigelser, der konstateres.«

5) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»Hver medlemsstat beslutter, om den vil deltage i udvekslingen af en bestemt kategori af oplysninger, samt om den vil lade udvekslingen være automatisk eller struktureret automatisk. Hver medlemsstat deltager imidlertid i udvekslingen af de oplysninger, den måtte råde over vedrørende teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, for hvilke den afgiftspligtige person gør brug af eller vælger ikke at gøre brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF.«

6) Artikel 27, stk. 4, affattes således:

»4. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig dem, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2006/112/EF, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person.

Medlemsstaterne giver en sådan bekræftelse ad elektronisk vej efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning«.

7) Overskriften til kapitel VI affattes således:

»BESTEMMELSER VEDRØRENDE SÆRORDNINGERNE I AFSNIT XII, KAPITEL 6, I DIREKTIV 2006/112/EF«

8) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Følgende bestemmelser finder anvendelse på særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF.«

9) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

1. De oplysninger, som den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, jf. artikel 361 i direktiv 2006/112/EF, skal forelægges elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet. Tilsvarende oplysninger med henblik på identifikation af den afgiftspligtige person, der anvender særordningen i artikel 369b i direktiv 2006/112/EF, skal sendes til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor den afgiftspligtige person

anmeldte, at hans afgiftspligtige virksomhed i henhold til særordningen blev påbegyndt. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer.

De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastlægges efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.

3. Identifikationsmedlemsstaten underretter omgående elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet eller i forbrugsmedlemsstaten, udelukkes fra særordningen.»

10) Artikel 30, stk. 1 og 2, affattes således:

»Momsangivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 365 og 369g i direktiv 2006/112/EF indsendes elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.

Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende forbrugsmedlemsstat senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. De i artikel 369g, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF nævnte oplysninger skal også stiles til den kompetente myndighed i den pågældende etableringsmedlemsstat. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.«

11) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Bestemmelserne i artikel 22 i denne forordning finder også anvendelse på oplysninger indsamlet af identifikationsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 360, 361, 364, 365, 369c, 369f og 369g i direktiv 2006/112/EF.«

12) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

»For så vidt angår de betalinger, der skal overføres til forbrugsmedlemsstaten i overensstemmelse med særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF, beholder identifikationsmedlemsstaten følgende procentsatser af de beløb, der er nævnt i stk. 1 og 2:

a) fra 1. januar 2015 til 31. december 2016: 30 %

b) fra 1. januar 2017 til 31. december 2018: 15 %

c) fra 1. januar 2019: 0 %.«

13) Artikel 34 udgår.

14) Artikel 39, stk. 1, affattes således:

»Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de bestående eller nye kommunikations- og informationssystemer, der er nødvendige for udvekslingen af oplysninger nævnt i artikel 29 og 30, fungerer. Kommissionen er ansvarlig for enhver udvikling af CCN/CSI-netværket, der er nødvendig for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles under anvendelse af CCN/CSI.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 og 2 anvendes fra følgende datoer:

a) artikel 1 fra den 1. januar 2010

b) artikel 2 fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2008.

På Rådets vegne

A. BAJUK

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 144/2008**af 19. februar 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 138, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. februar 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. februar 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 145/2008

af 19. februar 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 796/2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004⁽²⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1782/2003, bl.a. vedrørende betingelserne for kontrol af indholdet af tetrahydrocannabinol i dyrket hamp.
- (2) I henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 796/2004 har medlemsstaterne meddelt Kommissionen resultaterne af testerne til bestemmelse af indholdet af tetrahydrocannabinol i hampesorter, der blev sået i 2007. Der bør tages hensyn til disse resultater ved udarbejdelsen af listen over hampesorter, der giver ret til

direkte betalinger i de kommende produktionsår, og listen over sorter, der er midlertidigt tilladt for produktionsåret 2008/09.

- (3) Som følge af Rumæniens anmodning i henhold til artikel 33, stk. 4, i forordning (EF) nr. 796/2004 er der tilføjet to nye hampesorter, der giver ret til direkte betalinger.
- (4) Forordning (EF) nr. 796/2004 bør således ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 796/2004 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2008/09.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2008.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1276/2007 (EUT L 284 af 30.10.2007, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1550/2007 (EUT L 337 af 21.12.2007, s. 79).

BILAG

»BILAG II

HAMPEORTER, DER GIVER RET TIL DIREKTE BETALINGER

a) **Hampesorter**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 — Félina 34
Ferimon - Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

b) **Hampesorter, der er tilladt i produktionsåret 2008/09**

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kun i Rumænien, som tilladt ved Kommissionens beslutning 2007/69/EF (EUT L 32 af 6.2.2007, s. 167).«

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2008/8/EF

af 12. februar 2008

om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Virkeliggørelsen af det indre marked, globaliseringen, dereguleringen og de teknologiske ændringer har tilsammen forårsaget kraftige ændringer i omfanget af og mønsteret i handelen med tjenesteydelser. Der er i stigende grad mulighed for fjernlevering af en række tjenesteydelser. Der er i årenes løb blevet gjort spredte forsøg på at tage hensyn hertil, og mange nærmere definerede tjenesteydelser bliver i øjeblikket rent faktisk beskattet efter bestemmelsesstedsprincippet.

(2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt at ændre Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser ⁽³⁾, jf. Kommissionens strategi til modernisering og forenkling af den måde, det fælles moms-system fungerer på.

(3) Beskatningsstedet for alle leveringer af tjenesteydelser bør i princippet være det sted, hvor det faktiske forbrug finder sted. Hvis hovedreglen for tjenesteydelsers leveringssted skulle blive ændret i så henseende, ville der af både administrative og politiske grunde stadig være behov for visse undtagelser fra hovedreglen.

(4) Hvad angår leveringer af tjenesteydelser til afgiftspligtige personer bør hovedreglen være, at tjenesteydelsernes leveringssted er det sted, hvor modtageren er etableret, snarere end det sted, hvor leverandøren er etableret. Med henblik på fastsættelse af bestemmelserne om leveringsstedet og for at lette byrden på erhvervslivet, bør afgiftspligtige personer, der også udfører ikke-afgiftspligtige aktiviteter, behandles som afgiftspligtige med hensyn til alle tjenesteydelser, der leveres til dem. På samme måde bør ikke-afgiftspligtige momsregistrerede juridiske personer anses for at være afgiftspligtige personer. Disse bestemmelser bør i overensstemmelse med de almindelige regler ikke gælde for levering af tjenesteydelser, som en afgiftspligtig person modtager til personligt brug eller til sit personale.

(5) Når tjenesteydelser leveres til ikke-afgiftspligtige personer, bør hovedreglen fortsat være, at tjenesteydelsernes leveringssted er det sted, hvor leverandøren er etableret.

(6) Hovedreglen for leveringsstedet for tjenesteydelser til både afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige personer finder under visse omstændigheder ikke anvendelse, og der bør i stedet gælde specifikke undtagelser. Disse undtagelser bør i vid udstrækning baseres på eksisterende kriterier og afspejle princippet om beskatning på forbrugsstedet uden dog at påføre visse handlende uforholdsmæssigt store administrative byrder.

(7) Når en afgiftspligtig person modtager tjenesteydelser fra en person, der ikke er etableret i samme medlemsstat, bør »reverse charge«-mekanismen i særlige tilfælde være obligatorisk, hvilket betyder, at den afgiftspligtige person selv bør opgive det relevante momsbeløb for den erhvervede tjenesteydelse.

(8) For at forenkle de forpligtelser, der påhviler virksomheder, der udfører aktiviteter i medlemsstater, hvor de ikke er etableret, bør der indføres en ordning, der gør det muligt for sådanne virksomheder at benytte ét elektronisk kontaktsted til identifikation og angivelse af merværdiafgift. Indtil der er indført en sådan ordning, bør den ordning, der er indført for at lette opfyldelsen af de fiskale forpligtelser for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, benyttes.

⁽¹⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 143 og udtalelse af 16.5.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 15 og EUT C 195 af 18.8.2006, s. 54.

⁽³⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2007/75/EF (EUT L 346 af 29.12.2007, s. 13).

- (9) For at fremme den korrekte anvendelse af dette direktiv bør alle afgiftspligtige momsregistrerede personer indsende en oversigt over de afgiftspligtige personer og de ikke-afgiftspligtige momsregistrerede juridiske personer, til hvem de har leveret afgiftspligtige tjenesteydelser, der er omfattet af »reverse charge«-mekanismen.
- (10) Visse af ændringerne med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser kan få stor indvirkning på medlemsstaternes budget. For at sikre en overgang uden problemer bør disse ændringer derfor indføres over en periode.
- (11) Rådet bør i overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskynde medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (12) Direktiv 2006/112/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Fra den 1. januar 2009 ændres direktiv 2006/112/EF således:

- 1) Artikel 56, stk. 3, affattes således:

»3. Stk. 1, litra j) og k), og stk. 2 anvendes indtil den 31. december 2009.«

- 2) Artikel 57, stk. 2, affattes således:

»2. Stk. 1 anvendes indtil den 31. december 2009.«

- 3) Artikel 59, stk. 2, affattes således:

»2. Indtil den 31. december 2009 anvender medlemsstaterne artikel 58, litra b), i forbindelse med radio- og tv-spredningstjenester omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra j), når de leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted

har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for Fællesskabet.«

- 4) Artikel 357 affattes således:

»Artikel 357

Bestemmelserne i dette kapitel gælder indtil den 31. december 2014.«

Artikel 2

Fra den 1. januar 2010 ændres direktiv 2006/112/EF således:

- 1) Afsnit V, kapitel 3, affattes således:

»KAPITEL 3

Leveringsstedet for tjenesteydelser

Afdeling 1

Definitioner

Artikel 43

Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for tjenesteydelser anses:

- 1) en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som værende afgiftspligtige leveringer af varer eller tjenesteydelser, jf. artikel 2, stk. 1, for at være afgiftspligtig for alle ydelser, der leveres til ham
- 2) en ikke-afgiftspligtig momsregistreret juridisk person for at være en afgiftspligtig person.

Afdeling 2

Almindelige bestemmelser

Artikel 44

Ved leveringsstedet for tjenesteydelser til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, forstås det sted, hvor denne person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed. Hvis de pågældende tjenesteydelser imidlertid leveres til et fast forretningssted, der tilhører den afgiftspligtige person og er beliggende et andet sted end det sted, hvor han har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, forstås ved leveringsstedet for de pågældende tjenesteydelser det sted, hvor det faste forretningssted er beliggende. I mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted er leveringsstedet for tjenesteydelserne det sted, hvor den afgiftspligtige person, der modtager sådanne ydelser, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 45

Ved leveringsstedet for tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person forstås det sted, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed. Hvis de pågældende tjenesteydelser imidlertid leveres af et fast forretningssted, der tilhører leverandøren og er beliggende et andet sted end det sted, hvor han har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, forstås ved leveringsstedet for de pågældende tjenesteydelser det sted, hvor det faste forretningssted er beliggende. I mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted er leveringsstedet for tjenesteydelser det sted, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Afdeling 3**Særlige bestemmelser****Underafdeling 1****Tjenesteydelser, der leveres af en formidler***Artikel 46*

Leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres til ikke-afgiftspligtige personer af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er det sted, hvor den underliggende transaktion foretages, i overensstemmelse med dette direktiv.

Underafdeling 2**Tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom***Artikel 47*

Leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendoms-mæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt tjenesteydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, som f.eks. ydelser fra arkitekter og tilsynsførende, er det sted, hvor den faste ejendom er beliggende.

Underafdeling 3**Befordringsydelser***Artikel 48*

Leveringsstedet for personbefordringsydelser er det sted, hvor befordringen finder sted, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Artikel 49

Leveringsstedet for andre transportydelser til ikke-afgiftspligtige personer end varetransport inden for Fællesskabet

er det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger.

Artikel 50

Leveringsstedet for ydelser i form af varetransport inden for Fællesskabet til ikke-afgiftspligtige personer er afgangsstedet for transporten.

Artikel 51

Ved »varetransport inden for Fællesskabet« forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige medlemsstaters område.

Ved »afgangssted« forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved »ankomststed« forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

Artikel 52

Medlemsstaterne kan undlade at lægge moms på den del af varetransporten inden for Fællesskabet til ikke-afgiftspligtige personer, der er tilbagelagt i farvande, som ikke er en del af Fællesskabets område.

Underafdeling 4**Tjenesteydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, transportydelser i tilknytning hertil samt vurdering af og arbejde på løsøregenstande***Artikel 53*

Leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, herunder levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, samt for ydelser i tilknytning til disse former for aktiviteter er det sted, hvor disse aktiviteter rent faktisk udøves.

Artikel 54

Leveringsstedet for følgende tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, er det sted, hvor tjenesteydelserne rent faktisk udføres:

- a) aktiviteter i tilknytning til transport som f.eks. lastning, losning, håndtering og lignende
- b) vurdering af og arbejde på løsøregenstande.

Underafdeling 5

Restaurant- og cateringydelse

Artikel 55

Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelse, bortset fra de ydelse, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for Fællesskabet, er det sted, hvor disse ydelse rent faktisk udføres.

Underafdeling 6

Udlejning af transportmidler

Artikel 56

1. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er det sted, hvor transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed.

2. Med henblik på stk. 1 forstås ved »korttidsudlejning«, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage.

Underafdeling 7

Restaurant- og cateringydelse til forbrug om bord på skibe, fly eller tog

Artikel 57

1. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelse, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for Fællesskabet, er afgangsstedet for personbefordringen.

2. Med henblik på stk. 1 forstås ved »den del af en personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet«, den del af en befordring, som uden ophold uden for Fællesskabet foretages mellem afgangsstedet og ankomststedet for personbefordringen.

»Afgangsstedet for en personbefordring« er det første sted, hvor der optages passagerer inden for Fællesskabet, eventuelt efter en rejsestrækning uden for Fællesskabet.

»Ankomststedet for en personbefordring« er det sidste sted inden for Fællesskabet, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for Fællesskabet, eventuelt inden en rejsestrækning uden for Fællesskabet.

I tilfælde af en returrejse anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

Underafdeling 8

Levering af elektroniske tjenesteydelse til ikke-afgiftspligtige personer

Artikel 58

Leveringsstedet for elektronisk leverede tjenesteydelse, navnlig de ydelse, der er omhandlet i bilag II, er, når de leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i en medlemsstat eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra ydelse leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for Fællesskabet, det sted, hvor den ikke-afgiftspligtige person er etableret, eller hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk leveret tjenesteydelse.

Underafdeling 9

Ydelse til ikke-afgiftspligtige personer uden for Fællesskabet

Artikel 59

Leveringsstedet for følgende tjenesteydelse, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for Fællesskabet, er det sted, hvor denne person er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted:

- a) overdragelse og afståelse af ophavsret, patentrettigheder, licensrettigheder, ret til varemærker og lignende rettigheder
- b) reklamevirksomhed
- c) ydelse fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelse tillige med databehandling og meddelelse af oplysninger
- d) forpligtelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervs mæssig virksomhed eller brug af en af de i denne artikel omhandlede rettigheder

- e) bank-, finansierings- og forsikringstransaktioner, herunder genforsikring, med undtagelse af udlejning af bankboks
- f) tilrådgivningsstillelse af personale
- g) udlejning af løsøregenstande med undtagelse af transportmidler af enhver art
- h) adgang til naturgas- og elektricitetsdistributionssystemer samt transport eller transmission gennem sådanne systemer og andre dermed direkte forbundne tjenesteydelser
- i) teleydelser
- j) radio- og tv-spredningstjenester
- k) elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig de i bilag II omhandlede tjenesteydelser.

Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk leveret tjenesteydelse.

Underafdeling 10

Forebyggelse af dobbelt påligning eller ikke-påligning af afgift

Artikel 59a

Med henblik på at undgå dobbelt påligning eller ikke-påligning af afgifter eller konkurrenceforvridning kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser, hvis leveringssted bestemmes efter artikel 44, 45, 56 og 59, anse:

- a) leveringsstedet for en eller alle af disse ydelser, når dette er beliggende på deres område, som beliggende uden for Fællesskabet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted uden for Fællesskabet
- b) leveringsstedet for en eller alle af disse ydelser, når dette er beliggende uden for Fællesskabet, som beliggende på deres område, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted inden for deres område.

Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse på elektronisk leverede ydelser, hvis disse ydelser sker til

ikke-afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet.

Artikel 59b

Medlemsstaterne anvender artikel 59a, litra b), på teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, jf. artikel 59, stk. 1, litra j), der leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i en medlemsstat eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for Fællesskabet.«

- 2) Artikel 98, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»De nedsatte satser finder ikke anvendelse på elektronisk leverede tjenesteydelser.«

- 3) Indledningen til artikel 170 affattes således:

»Enhver afgiftspligtig person, der ifølge artikel 1 i direktiv 86/560/EØF (*), artikel 2, nr. 1, og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF (**) og artikel 171 i nærværende direktiv ikke er etableret i den medlemsstat, hvor han køber varer og ydelser eller indfører momspligtige varer, har ret til at få denne moms tilbagebetalt, såfremt varerne og ydelserne anvendes til følgende formål:

(*) Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område (EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40).

(**) Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).«

- 4) Artikel 171 ændres således:

- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Tilbagebetaling af moms til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor de køber varer og ydelser eller indfører momspligtige varer, men i en anden medlemsstat, foretages i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 2008/9/EF.«

- b) Stk. 3 affattes således:
- »3. Direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på:
- a) tilbagebetaling af fejlagtigt fakturerede momsbeløb efter medlemsstatens lovgivning
- b) fakturerede momsbeløb for levering af varer, som er eller kan være fritaget i henhold til artikel 138 eller artikel 146, stk. 1, litra b.«
- 5) Følgende artikel 171a indsættes:
- »Artikel 171a
- Medlemsstaterne kan i stedet for at foretage tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 86/560/EØF eller 2008/9/EF for levering til en afgiftspligtig person af varer eller tjenesteydelser, som den afgiftspligtige person skal svare moms af i henhold til artikel 194-197 eller artikel 199 tillade, at denne afgift fradrages efter proceduren i artikel 168. De nuværende restriktioner efter artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF kan bibeholdes.
- Med henblik herpå kan medlemsstaterne udelukke den afgiftspligtige person, som er betalingspligtig for momsen, fra tilbagebetalingsproceduren i direktiv 86/560/EØF eller 2008/9/EF.«
- 6) I afsnit XI, kapitel 1, afdeling 1, tilføjes følgende artikel 192a:
- »Artikel 192a
- Ved anvendelsen af denne afdeling anses en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor afgiften skal betales, som en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den pågældende medlemsstat, når følgende betingelser er opfyldt:
- a) Vedkommende foretager en afgiftspligtig levering af varer eller tjenesteydelser i den pågældende medlemsstat.
- b) Denne levering foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat.«
- 7) Artikel 196 affattes således:
- »Artikel 196
- Momsen påhviler den afgiftspligtige person eller den ikke-afgiftspligtige momsregistrerede juridiske person, til hvem
- der leveres tjenesteydelser som omhandlet i artikel 44, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i denne medlemsstat.«
- 8) I artikel 214 tilføjes følgende litraer:
- »d) Enhver afgiftspligtig person, der på medlemsstaternes respektive område modtager tjenesteydelser, for hvilke han skal betale moms i henhold til artikel 196.
- e) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret på medlemsstaternes respektive område og leverer tjenesteydelser på en anden medlemsstats område, for hvilke udelukkende modtageren skal betale moms i henhold til artikel 196.«
- 9) Artikel 262 affattes således:
- »Artikel 262
- Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal indsende en oversigt over følgende:
- a) de momsregistrerede erhververe, som han har leveret varer til på de i artikel 138, stk. 1, og stk. 2, litra c), fastsatte betingelser
- b) de momsregistrerede personer, som han har leveret varer til efter selv at have fået varerne leveret ved erhvervelse inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 42
- c) de afgiftspligtige personer og de ikke-afgiftspligtige momsregistrerede juridiske personer, som han har leveret tjenesteydelser til, bortset fra ydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, og for hvilke modtageren skal betale moms i henhold til artikel 196.«
- 10) I artikel 264, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Litra a) og b) affattes således:
- »a) den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i den medlemsstat, hvor oversigten skal indgives, og hvorunder han har foretaget leveringer af varer på de i artikel 138, stk. 1, fastsatte betingelser eller har leveret afgiftspligtige ydelser på de i artikel 44 fastsatte betingelser

b) momsregistreringsnummeret på erhververen af varer eller modtageren af tjenesteydelser i en anden medlemsstat end den, hvor oversigten skal indgives, og hvorunder han har fået varerne eller ydelserne leveret«.

b) Litra d) affattes således:

»d) for hver enkelt erhverver af varer eller modtager af tjenesteydelser det samlede beløb for de leveringer af varer og det samlede beløb for de leveringer af ydelser, den afgiftspligtige person har foretaget«.

11) I artikel 358 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 2 affattes således:

»2) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser«: de ydelser, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, litra k)«.

b) Nr. 4 affattes således:

»4) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor leveringen af de elektroniske tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til artikel 58«.

12) I bilag II affattes titlen således:

»VEJLEDENDE LISTE OVER ELEKTRONISK LEVEREDE YDELSER OMHANDLET I ARTIKEL 58 OG ARTIKEL 59, STK. 1, LITRA K)«.

Artikel 3

Fra den 1. januar 2011 affattes artikel 53 og 54 i direktiv 2006/112/EF således:

»Artikel 53

Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, og tjenesteydelser i tilknytning dertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er det sted, hvor disse arrangementer rent faktisk finder sted.

Artikel 54

1. Leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, herunder levering af tjenesteydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, er det sted, hvor disse aktiviteter rent faktisk udøves.

2. Leveringsstedet for følgende tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, er det sted, hvor disse tjenesteydelser rent faktisk udføres:

a) aktiviteter i tilknytning til transport som f.eks. lastning, losning, håndtering og lignende

b) vurdering af og arbejde på løsørestande.«

Artikel 4

Fra den 1. januar 2013 affattes artikel 56, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF således:

»2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Leveringsstedet for anden udlejning af et fritidsfartøj til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fritidsfartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne tjenesteydelse rent faktisk leveres af tjenesteyderen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 forstås ved »korttidsudlejning«, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage.«

Artikel 5

Fra den 1. januar 2015 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

1) Afsnit V, kapitel 3, afdeling 3, underafdeling 8, affattes således:

»Underafdeling 8

Levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

Artikel 58

Leveringsstedet for følgende tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person er det sted, hvor denne person er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted:

a) teleydelser

b) radio- og tv-spredningstjenester

c) elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig de i bilag II omhandlede tjenesteydelser.

Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk leveret tjenesteydelse.»

2) Artikel 59, stk. 1, litra i), j) og k), og stk. 2, udgår.

3) Artikel 59a, affattes således:

»Artikel 59a

Med henblik på at undgå dobbelt påligning eller ikke-påligning af afgifter eller konkurrenceforvridning kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser, hvis leveringssted bestemmes efter artikel 44, 45, 56, 58 og 59, anse:

a) leveringsstedet for en eller alle af disse ydelser, når dette er beliggende på deres område, som beliggende uden for Fællesskabet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted uden for Fællesskabet

b) leveringsstedet for en eller alle af disse ydelser, når dette er beliggende uden for Fællesskabet, som beliggende på deres område, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted inden for deres område.»

4) Artikel 59b udgår.

5) Artikel 204, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne må dog ikke anvende den i andet afsnit omhandlede mulighed på afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, som defineret i artikel 358a, nr.1, som har valgt særordningen for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser.»

6) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, affattes således:

»Særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer«

7) Artikel 357 udgår.

8) Artikel 358 affattes således:

»Artikel 358

I dette kapitel og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

1) »teleydelser« og »radio- og tv-spredningstjenester«: de ydelser, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra a) og b)

2) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser«: de ydelser, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c)

3) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor leveringen af teleydelserne, radio- og tv-spredningstjenesterne eller de elektroniske tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til artikel 58

4) »momsangivelse«: en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det momsbeløb, der skal betales i hver medlemsstat.

9) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, affattes således:

»Særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet«

10) I afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, tilføjes følgende artikel:

»Artikel 358a

I denne afdeling og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

1) »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet«: en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område, og som ikke i øvrigt skal momsregistreres

2) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, som den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, vælger at kontakte for at anmelde, hvornår hans virksomhed som afgiftspligtig inden for Fællesskabets område påbegyndes i henhold til bestemmelserne i denne afdeling.«

11) Artikel 359 til 365 affattes således:

»Artikel 359

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende denne særordning. Denne ordning finder anvendelse på alle tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet.

Artikel 360

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at han ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af denne særordning. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Artikel 361

1. Oplysningerne fra den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse af hans afgiftspligtige virksomhed skal indeholde følgende enkeltheder:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektroniske adresser, herunder websteder
- d) eventuelt skattnummer i hans hjemland
- e) en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i Fællesskabet.

2. Den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, skal meddele identifikationsmedlemsstaten enhver ændring i de afgivne oplysninger.

Artikel 362

Identifikationsmedlemsstaten tildeler den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, et individuelt momsregistreringsnummer og meddeler ham dette nummer elektronisk. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne anvende deres egne identifikationssystemer.

Artikel 363

Identifikationsmedlemsstaten sletter den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis han meddeler, at han ikke længere leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser
- b) hvis det på anden måde kan antages, at hans afgiftspligtige virksomhed er bragt til ophør
- c) hvis han ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af denne særordning,
- d) hvis han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Artikel 364

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, indsender elektronisk til identifikationsmedlemsstaten en momsangivelse for hvert kalenderkvarartal, uanset om der er leveret teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 365

Momsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af de leveringer af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der er foretaget i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres på angivelsen.«

12) Artikel 366, stk. 1, affattes således:

»1. Momsangivelsen udarbejdes i euro.

Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen udarbejdes i deres nationale valuta. Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, kursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.«

13) Artikel 367 og 368 affattes således:

»Artikel 367

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, indbetaler moms under henvisning til den relevante momsangivelse, når momsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Betalingen sker til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

Artikel 368

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af denne særordning, kan ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168 i dette direktiv. Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning.«

14) Artikel 369, stk. 1, affattes således:

»1. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, fører et regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.«

15) I afsnit XII, kapitel 6, indsættes følgende afdeling:

»Afdeling 3

Særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten

Artikel 369a

I denne afdeling og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

- 1) »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten«: en afgiftspligtig person, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted i Fællesskabet, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemsstatens område
- 2) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis han ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Hvis en afgiftspligtig person, som ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, men har mere end ét fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at gøre brug af denne særordning. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Artikel 369b

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende denne særordning. Denne ordning finder anvendelse på alle tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet.

Artikel 369c

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig under denne særordning eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at han ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af denne særordning. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Artikel 369d

En afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen, skal for så vidt angår afgiftspligtige transaktioner under denne ordning kun momsregistreres i identifikationsmedlemsstaten. Til dette formål anvender medlemsstaten det individuelle momsregistreringsnummer, der i forvejen er tildelt den afgiftspligtige person af hensyn til hans forpligtelser i henhold til den indenlandske ordning.

På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne bevare deres egne identifikationsordninger.

Artikel 369e

Identifikationsmedlemsstaten udelukker en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, fra særordningen i følgende tilfælde:

- a) hvis han meddeler, at han ikke længere leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser,
- b) hvis det på anden måde kan antages, at hans afgiftspligtige virksomhed under denne særordning er bragt til ophør,
- c) hvis han ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af denne særordning,
- d) hvis han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Artikel 369f

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, skal til identifikationsmedlemsstaten elektronisk indsende en momsangivelse for hvert kalenderkvartal, uanset om der er leveret teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 369g

Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369d nævnte identifikationsnummer og for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af de leveringer af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der er foretaget i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser. Også de gældende moms-

satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres på angivelsen.

Når den afgiftspligtige person har et eller flere faste forretningssteder i en anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten, hvorfra der leveres tjenesteydelser, skal momsangivelsen ud over de i stk. 1 nævnte oplysninger indeholde den samlede værdi af de teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der er omfattet af den særordning, der er fastsat i denne afdeling, for hver medlemsstat, hvor den pågældende har et forretningssted, tillige med dette forretningssteds momsidentifikationsnummer eller momsregistreringsnummer, fordelt efter forbrugsmedlemsstat.

Artikel 369h

1. Momsangivelsen udarbejdes i euro.

Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen udarbejdes i deres nationale valuta. Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, kursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.

2. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 369i

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, indbetaler momsen under henvisning til den relevante momsangivelse, når momsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Betalingen sker til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

Artikel 369j

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår virksomhed som afgiftspligtig under denne særordning ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168 i dette direktiv. Uanset artikel 2, nr. 1, og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv.

Hvis en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som gør brug af denne særordning, heller ikke under særordningen udøver økonomisk virksomhed, for hvilken han skal momsregistreres, skal vedkommende fradrage de momsbeløb, der er knyttet til den økonomiske virksomhed under særordningen som led i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250.

Artikel 369k

1. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, fører et regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.

2. Det i stk. 1 omhandlede regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemsstaten og for identifikationsmedlemsstaten.

Dette regnskab skal opbevares i en periode på ti år fra den 31. december i det år, hvor transaktionen blev foretaget.»

16) Overskriften til bilag II affattes således:

»VEJLEDENDE LISTE OVER ELEKTRONISK LEVEREDE TJENESTEYDELSER OMHANDLET I ARTIKEL 58, STK. 1, LITRA C)«

Artikel 6

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 en rapport om den effektive gennemførelse af reglen i artikel 5 om levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige

personer, og om hvorvidt reglen stadig svarer til den generelle politik vedrørende leveringsstedet for tjenesteydelser på det tidspunkt.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1-5 i dette direktiv fra de datoer, der er anført i bestemmelserne.

De underretter straks Kommissionen herom. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2008.

På Rådets vegne

A. BAJUK

Formand

RÅDETS DIREKTIV 2008/9/EF

af 12. februar 2008

om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsesbestemmelserne som fastsat ved Rådets direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet ⁽³⁾, skaber betydelige problemer både for medlemsstaternes administrative myndigheder og for virksomhederne.
- (2) De foranstaltninger, der er fastsat i det pågældende direktiv, bør ændres med hensyn til de frister, inden for hvilke beslutningerne vedrørende anmodninger om tilbagebetaling skal meddeles virksomhederne. Samtidig bør det fastsættes, at også virksomhederne skal afgive svar inden for nærmere fastsatte tidsrum. Endvidere bør proceduren forenkles og moderniseres ved anvendelse af moderne teknologier.
- (3) Den nye procedure bør kunne fremme virksomhedernes stilling, da medlemsstaterne skal betale renter, hvis tilbagebetalingen finder sted for sent, og virksomhedernes ret til at gøre indsigelse vil blive styrket.
- (4) For at øge klarheden og forbedre læseligheden bør den bestemmelse, der hidtil har stået i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽⁴⁾ om anvendelsen af direktiv 79/1072/EØF, nu indsættes i dette direktiv.

- (5) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af foranstaltningernes omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor handle i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (6) Rådet bør i overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁵⁾ tilskynde medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (7) Af klarhedshensyn bør direktiv 79/1072/EØF ophæves under hensyntagen til de nødvendige overgangsforanstaltninger for så vidt angår tilbagebetalingsanmodninger indgivet inden den 1. januar 2010 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv fastsætter detaljerede regler for tilbagebetaling af merværdiafgift (moms), jf. artikel 170 i direktiv 2006/112/EF, til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, og som opfylder betingelserne i artikel 3.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten«: enhver afgiftspligtig person som omfattet af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men på en anden medlemsstats område

⁽¹⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 28 af 3.2.2006, s. 86.

⁽³⁾ EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11. Senest ændret ved direktiv 2006/98/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 129).

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2007/75/EF (EUT L 346 af 29.12.2007, s. 13).

⁽⁵⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 2) »tilbagebetalingsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor momsen blev pålagt den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, for varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre afgiftspligtige personer i denne medlemsstat, eller for import af varer til denne medlemsstat
- 3) »tilbagebetalingsperiode«: den periode i henhold til artikel 16, der er omfattet af tilbagebetalingsanmodningen
- 4) »tilbagebetalingsanmodning«: den anmodning om tilbagebetaling af moms, der er pålagt den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, for varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre afgiftspligtige personer i denne medlemsstat, eller for import af varer til denne medlemsstat
- 5) »ansøger«: den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, og som fremsætter tilbagebetalingsanmodningen.

Artikel 3

Dette direktiv finder anvendelse på enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, og som opfylder følgende betingelser:

- a) han har i tilbagebetalingsperioden hverken haft hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, eller, hvis han ikke har haft et sådant hjemsted eller fast forretningssted, sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i tilbagebetalingsmedlemsstaten
- b) han har i tilbagebetalingsperioden ikke leveret varer eller ydelser, der betragtes som leveret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, med undtagelse af følgende transaktioner:
- i) levering af transportydelser og tjenesteydelser i tilknytning dertil, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 eller 160 i direktiv 2006/112/EF
- ii) levering af varer og ydelser til en person, der er betalingspligtig for moms i henhold til artikel 194-197 og artikel 199 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 4

Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) tilbagebetaling af fejlagtigt fakturerede momsbeløb efter medlemsstatens lovgivning

- b) momsbeløb, som er fakturerede for levering af varer, som er eller kan være fritaget i henhold til artikel 138 eller artikel 146, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 5

Hver medlemsstat tilbagebetaler til en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, moms, der er pålagt varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre afgiftspligtige personer i denne medlemsstat, eller for import af varer til denne medlemsstat, forudsat at sådanne varer og ydelser anvendes til følgende transaktioner:

- a) transaktioner omhandlet i artikel 169, litra a) og b), i direktiv 2006/112/EF
- b) transaktioner til en person, der er betalingspligtig for moms i medfør af artikel 194-197 og artikel 199 i direktiv 2006/112/EF som anvendt af tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Uanset artikel 6 fastsættes med henblik på dette direktiv retten til tilbagebetaling af en indgående afgift efter direktiv 2006/112/EF som anvendt af tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Artikel 6

For at være berettiget til tilbagebetaling i tilbagebetalingsmedlemsstaten skal en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, gennemføre transaktioner, der giver ret til fradrag i den medlemsstat, hvor han er etableret.

Når en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, i den medlemsstat, hvor han er etableret, både gennemfører transaktioner, der giver ret til fradrag, og transaktioner, der ikke giver ret til fradrag i den pågældende medlemsstat, må af det beløb, der kan betales tilbage ifølge artikel 5, kun den del af momsen, der knytter sig til førstnævnte transaktioner, tilbagebetales af tilbagebetalingsmedlemsstaten, jf. artikel 173 i direktiv 2006/112/EF som anvendt af etableringsmedlemsstaten.

Artikel 7

For at opnå en tilbagebetaling af momsen i tilbagebetalingsmedlemsstaten retter den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, en elektronisk tilbagebetalingsanmodning til nævnte medlemsstat og indgiver den i den medlemsstat, hvor han er etableret, via den elektroniske portal, som denne medlemsstat har oprettet.

Artikel 8

1. Anmodningen om tilbagebetaling skal indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og fuldstændige adresse
- b) en adresse, der kan kontaktes ad elektronisk vej
- c) en beskrivelse af ansøgerens erhvervsaktivitet, som varerne og tjenesteydelserne leveres til
- d) den tilbagebetalingsperiode, anmodningen omfatter
- e) en erklæring fra ansøgeren om, at han ikke har leveret varer eller tjenesteydelser, der betragtes som leveret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, i tilbagebetalingsperioden, bortset fra transaktioner som omhandlet i artikel 3, litra b), nr. i) og ii)
- f) ansøgerens momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, og
- g) oplysning om bankkonti, (inkl. IBAN- og BIC-numre).

2. Ud over de i stk. 1 nævnte oplysninger skal tilbagebetalingsanmodningen for hver tilbagebetalingsmedlemsstat og for hver faktura eller hvert importdokument indeholde følgende oplysninger:

- a) leverandørens navn og fuldstændige adresse
- b) medmindre der er tale om import, leverandørens momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer som tildelt af tilbagebetalingsmedlemsstaten i henhold til artikel 239 og 240 i direktiv 2006/112/EF
- c) medmindre der er tale om import, præfikset for tilbagebetalingsmedlemsstaten i henhold til artikel 215 i direktiv 2006/112/EF
- d) fakturaens eller importdokumentets dato og nummer
- e) det afgiftspligtige beløb og momsbeløb udtrykt i tilbagebetalingsmedlemsstatens valuta
- f) det fradragsberettigede momsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 5 og artikel 6, andet afsnit, udtrykt i tilbagebetalingsmedlemsstatens valuta

g) hvor det er relevant, pro rata-satsen for fradraget beregnet i henhold til artikel 6 og udtrykt som en procentsats

h) de erhvervede varers og ydelsers art beskrevet med koder, jf. artikel 9.

Artikel 9

1. Anmodningen om tilbagebetaling skal indeholde oplysninger om de erhvervede varers og ydelsers art beskrevet med følgende koder:

- 1 = brændstof
- 2 = udlejning af transportmidler
- 3 = udgifter vedrørende transportmidler (bortset fra de varer og ydelser, der henvises til i kode 1 eller 2)
- 4 = vejafgifter og bompenge
- 5 = rejseudgifter såsom taxiudgifter, billetter til offentlige transportmidler
- 6 = logi
- 7 = fødevarer, drikkevarer og restaurationsydelser
- 8 = entré til messer og udstillinger
- 9 = udgifter til luksusforbrug, underholdning og repræsentation
- 10 = andet.

Ved anvendelse af kode 10 skal de leverede varers og ydelsers art angives.

2. Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan kræve, at ansøgeren giver supplerende elektronisk kodede oplysninger for så vidt angår hver kode, der er omhandlet i stk. 1, i det omfang sådanne oplysninger er nødvendige på grund af begrænsninger i fradragsretten i henhold til direktiv 2006/112/EF, som gælder i tilbagebetalingsmedlemsstaten, eller med henblik på gennemførelse af en relevant fravigelse tilladt af tilbagebetalingsmedlemsstaten i henhold til artikel 395 og 396 i nævnte direktiv.

Artikel 10

Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan uanset anmodningen om oplysninger efter artikel 20 kræve, at ansøgeren ad elektronisk vej indgiver en kopi af fakturaen eller importdokumentet sammen med tilbagebetalingsanmodningen, hvis det afgiftspligtige beløb på en faktura eller et importdokument udgør 1 000 EUR eller derover eller modværdien deraf i national valuta. Hvis fakturaen vedrører brændstof, er dette mindstebeløb 250 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Artikel 11

Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan kræve, at ansøgeren giver en beskrivelse af sin erhvervsaktivitet ved hjælp af de harmoniserede koder, der fastlægges efter proceduren i artikel 34a, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv kan tilbagebetalingsmedlemsstaten angive, hvilke(t) sprog der skal anvendes af ansøgeren i forbindelse med oplysningerne i tilbagebetalingsanmodningen, eller andre supplerende oplysninger.

Artikel 13

Hvis den angivne pro rata-sats for fradraget justeres i henhold til artikel 175 i direktiv 2006/112/EF efter indgivelsen af tilbagebetalingsanmodningen, korrigerer ansøgeren det beløb, der er anmodet om, eller som allerede er tilbagebetalt.

Korrektionen foretages i det kalenderår, der følger efter den pågældende tilbagebetalingsperiode, i en tilbagebetalingsanmodning eller, hvis ansøgeren ikke indgiver tilbagebetalingsanmodninger i det pågældende kalenderår, i en særskilt erklæring, der indgives via den elektroniske portal, som er oprettet af den medlemsstat, hvor han er etableret.

Artikel 14

1. Tilbagebetalingsanmodningen skal vedrøre:

a) køb af varer eller ydelser, der er blevet faktureret inden for tilbagebetalingsperioden, forudsat at momsen har kunnet opkræves før eller på tidspunktet for faktureringen, eller for hvilket momsen har kunnet opkræves i tilbagebetalingsperioden, forudsat at købet er blevet faktureret før afgiftspligtens indtræden

b) import af varer i tilbagebetalingsperioden.

2. Ud over de transaktioner, der er nævnt i stk. 1, kan tilbagebetalingsanmodningen vedrøre fakturaer eller importdoku-

menter, der ikke er omfattet af tidligere tilbagebetalingsanmodninger, når de angår transaktioner, der blev foretaget i løbet af det pågældende kalenderår.

Artikel 15

1. Tilbagebetalingsanmodningen skal indgives til etableringsmedlemsstaten senest den 30. september i kalenderåret efter tilbagebetalingsperioden. Tilbagebetalingsanmodningen betragtes først som indgivet, når ansøgeren har forelagt alle de i artikel 8, 9 og 11 krævede oplysninger.

2. Etableringsmedlemsstaten skal straks sende ansøgeren en elektronisk bekræftelse på modtagelsen.

Artikel 16

Tilbagebetalingsperioden er højst et kalenderår og mindst tre kalendermåneder. Tilbagebetalingsanmodninger kan dog vedrøre en periode på mindre end tre måneder, hvis perioden udgør resten af et kalenderår.

Artikel 17

Hvis tilbagebetalingsanmodningen vedrører en tilbagebetalingsperiode på mindre end et kalenderår, men mindst tre måneder, må det momstilbagebetalingsbeløb, der anmodes om, ikke være lavere end 400 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Hvis tilbagebetalingsanmodningen vedrører en tilbagebetalingsperiode på et kalenderår eller resten af et kalenderår, må afgiftsbeløbet ikke være lavere end 50 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Artikel 18

1. Etableringsmedlemsstaten sender ikke anmodningen til tilbagebetalingsmedlemsstaten, hvis ansøgeren i etableringsmedlemsstaten i tilbagebetalingsperioden

a) ikke er momspligtig

b) kun foretager leveringer af varer og ydelser, som er fritaget uden fradragsret for moms, der er betalt i det tidligere omsætningsled, i medfør af artikel 132, 135, 136, 371, artikel 374-377, artikel 378, stk. 2, litra a), artikel 379, stk. 2, eller artikel 380-390 i direktiv 2006/112/EF eller de indholdsmæssigt identiske fritagelsesbestemmelser i tiltrædelsesakten af 2005

c) anvender afgiftsfritagelsen for små virksomheder i medfør af artikel 284-287 i direktiv 2006/112/EF

⁽¹⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

d) anvender standardsatsordningen for landbrugere i medfør af artikel 296-305 i direktiv 2006/112/EF.

2. Etableringsmedlemsstaten underretter ad elektronisk vej ansøgeren om den beslutning, den har truffet i henhold til stk. 1.

Artikel 19

1. Tilbagebetalingsmedlemsstaten underretter straks ad elektronisk vej ansøgeren om, hvornår ansøgningen blev modtaget.

2. Tilbagebetalingsmedlemsstaten meddeler ansøgeren sin beslutning om at imødekomme eller afvise tilbagebetalingsanmodningen senest fire måneder efter modtagelsen heraf i nævnte medlemsstat.

Artikel 20

1. Hvis tilbagebetalingsmedlemsstaten finder, at den ikke har modtaget alle de relevante oplysninger, der er nødvendige for, at den kan træffe beslutning om hele eller en del af tilbagebetalingen, kan den elektronisk anmode om supplerende oplysninger, navnlig hos ansøgeren eller de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, inden for den periode på fire måneder, der er nævnt i artikel 19, stk. 2. Hvis en anden person end ansøgeren eller den kompetente myndighed i en medlemsstat anmodes om at indgive de supplerende oplysninger, bør anmodningen udelukkende indgives elektronisk, hvis modtageren af anmodningen råder over sådanne midler.

Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan om nødvendigt anmode om flere supplerende oplysninger.

De oplysninger, der anmodes om i dette stykke, kan omfatte forelæggelse af originalen eller en kopi af den relevante faktura eller det relevante importdokument, hvis tilbagebetalingsmedlemsstaten har begrundet tvivl om, at der foreligger et gyldigt eller præcist krav. I et sådant tilfælde gælder de i artikel 10 nævnte mindstebeløb ikke.

2. Oplysningerne i medfør af stk. 1 skal være tilbagebetalingsmedlemsstaten i hænde senest en måned efter den dato, hvor anmodningen indgik hos den person, til hvem den var rettet.

Artikel 21

Hvis tilbagebetalingsmedlemsstaten anmoder om supplerende oplysninger, meddeler den ansøgeren sin beslutning om at imødekomme eller afvise tilbagebetalingsanmodningen senest to måneder efter modtagelsen af de ønskede oplysninger eller, hvis den ikke har modtaget noget svar på anmodningen senest to måneder efter udløbet af den i artikel 20, stk. 2, nævnte tidsfrist. Beslutningen vedrørende hele eller en del af tilbagebetalingen træffes dog tidligst seks måneder efter, at tilbagebetalingsanmodningen er modtaget i tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Når tilbagebetalingsmedlemsstaten anmoder om flere supplerende oplysninger, meddeler den ansøgeren sin beslutning

vedrørende hele eller en del af tilbagebetalingsanmodningen senest otte måneder efter nævnte medlemsstats modtagelse af anmodningen.

Artikel 22

1. Imødekommes tilbagebetalingsanmodningen, tilbagebetaler tilbagebetalingsmedlemsstaten det godkendte beløb senest 10 arbejdsdage efter udløbet af den frist, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, eller, hvis der er anmodet om supplerende eller yderligere supplerende oplysninger, efter udløbet af de tilsvarende frister i artikel 21.

2. Tilbagebetalingen udbetales i tilbagebetalingsmedlemsstaten eller på ansøgerens begæring i enhver anden medlemsstat. I sidstnævnte tilfælde trækker tilbagebetalingsmedlemsstaten bankomkostningerne i forbindelse med overførslen fra det beløb, der skal udbetales til ansøgeren.

Artikel 23

1. Hvis tilbagebetalingsanmodningen afvises helt eller delvis, giver tilbagebetalingsmedlemsstaten ansøgeren en begrundelse for denne afvisning sammen med afgørelsen.

2. Ansøgeren kan over for de kompetente myndigheder i tilbagebetalingsmedlemsstaten gøre indsigelse mod en afvisning af en tilbagebetalingsanmodning og kan gøre dette i samme form og inden for de samme frister som dem, der er fastsat for indsigelser i forbindelse med tilbagebetalingsanmodninger fra personer, der er etableret i denne medlemsstat.

Hvis afgørelse om tilbagebetalingsanmodningen ikke træffes inden for de frister, der er fastlagt i dette direktiv, skal ansøgeren, såfremt dette efter tilbagebetalingsmedlemsstatens lovgivning hverken betragtes som en imødekommelse eller afvisning af tilbagebetalingsanmodningen, have adgang til alle de administrative eller retlige procedurer, der kan benyttes af afgiftspligtige personer, der er etableret i denne medlemsstat, og som befinder sig i samme situation. Hvis sådanne procedurer ikke findes, anses en manglende afgørelse om tilbagebetalingsanmodningen inden for den fastsatte frist som en afvisning af anmodningen.

Artikel 24

1. Hvis en tilbagebetaling er opnået svigagtigt eller på anden måde uretmæssigt, tager den kompetente myndighed i tilbagebetalingsmedlemsstaten skridt til efter den i tilbagebetalingsmedlemsstaten gældende procedure straks at inddrive de beløb, ansøgeren uretmæssigt har fået udbetalt, samt eventuelle bøder og renter, jf. dog bestemmelserne om gensidig bistand ved inddrivelse af moms.

2. Hvis der er pålagt en administrativ bøde eller renter, som ikke er betalt, kan tilbagebetalingsmedlemsstaten suspendere enhver yderligere tilbagebetaling til den pågældende afgiftspligtige person svarende til det ubetalte beløb.

Artikel 25

Tilbagebetalingsmedlemsstaten skal tage hensyn til den korrektion, der er foretaget med hensyn til en tidligere tilbagebetalingsanmodning, jf. artikel 13, som en nedsættelse eller forhøjelse af tilbagebetalingsbeløbet eller, i tilfælde af indgivelse af en særskilt erklæring, som særskilt betaling eller inddrivelse.

Artikel 26

Tilbagebetalingsmedlemsstaten betaler renter til ansøgeren af det beløb, der skal tilbagebetales, hvis tilbagebetalingen finder sted efter sidste frist for betaling i henhold til artikel 22, stk. 1.

Hvis ansøgeren ikke sender tilbagebetalingsmedlemsstaten de ønskede supplerende eller yderligere supplerende oplysninger inden for de fastsatte frister, finder første stykke ikke anvendelse. Det samme gælder indtil tilbagebetalingsmedlemsstaten har modtaget de dokumenter, der i henhold til artikel 10 skal fremsendes ad elektronisk vej.

Artikel 27

1. Renten beregnes fra dagen efter sidste frist for tilbagebetaling i henhold til artikel 22, stk. 1, og indtil den dato, hvor tilbagebetalingen rent faktisk finder sted.

2. Rentesatsen skal svare til den rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af moms til momsplichtige personer etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning.

Hvis rente ifølge national lovgivning ikke skal betales i tilfælde af tilbagebetaling til etablerede momsplichtige personer, betales en rente svarende til den rente eller tilsvarende afgift, som tilbagebetalingsmedlemsstaten anvender ved for sen betaling af moms fra afgiftspligtige personer.

Artikel 28

1. Dette direktiv finder anvendelse på tilbagebetalingsanmodninger indgivet efter den 31. december 2009

2. Direktiv 79/1072/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 2010. Dets bestemmelser finder dog fortsat anvendelse på tilbagebetalingsanmodninger indgivet før den 1. januar 2010.

Henvisninger til det ophævede direktiv skal forstås som henvisninger til dette direktiv med undtagelse af tilbagebetalingsanmodninger indgivet inden den 1. januar 2010.

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv med virkning fra den 1. januar 2010. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2008.

På Rådets vegne

A. BAJUK
Formand

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. december 2007

om statsstøtte vedrørende kompensation i medfør af gødningsdekretet (C 12/1999)

(meddelt under nummer K(2007) 6777)

(Kun den franske og nederlandske udgave er autentiske)

(2008/138/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i medfør af ovennævnte bestemmelse(r) ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

- (1) Ved brev af 3. juli 1998 gav de belgiske myndigheder meddelelse om den ovenfor nævnte støtteforanstaltning i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) Ved brev nr. SG-Greffe (1999) D/2211 af 26. marts 1999 indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 2. Belgien fremsendte efterfølgende sine kommentarer ved brev af 28. april 1999.
- (3) Kommissionen modtog bemærkninger fra de interesserede parter. Ved brev af 30. juni 1999 videregav Kommissionen disse til Belgien, som fik muligheden for at reagere herpå. De belgiske myndigheder sendte yderligere oplysninger til Kommissionen ved brev af 1. juni 1999, 27. juni 2000 og 23. juli 2001.

- (4) Ved brev af 12. marts 2007 informerede Belgien Kommissionen om, at den anmeldte foranstaltning var ved at blive trukket tilbage. I dette brev bekræftede Belgien, at der ikke var blevet udbetalt støtte.

II. KONKLUSION

- (5) Indtil den dato, hvor Kommissionen modtog anmodningen fra Belgien om at trække foranstaltningen tilbage, havde den ikke formelt taget beslutning om den pågældende anmeldelse. Under disse omstændigheder accepterer Kommissionen tilbagetrækningen af anmeldelsen i medfør af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾.
- (6) Den formelle undersøgelsesprocedure bør derfor afsluttes i medfør af artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999, da den nu er overflødig —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure af en støtteforanstaltning vedrørende kompensation i medfør af gødningsdekretet afsluttes hermed i medfør af artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999.

⁽¹⁾ EFT C 129 af 8.5.1999, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. september 2007

om statsstøtte til fremme af investeringer i rationalisering af vinavl på stejle arealer i Rheinland-Pfalz

(meddelt under nummer K(2007) 4462)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(2008/139/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 30. september 1994, modtaget den 7. oktober 1994, anmeldte Tyskland støtten i henhold til EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88), stk. 3.
- (2) Ved brev nr. SG(95) D/4615 af 7. april 1995 indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88), stk. 2 ⁽²⁾. Tyskland fremsatte sine bemærkninger ved brev af 29. maj 1995 og 24. juni 1996. Kommissionen modtog ikke bemærkninger fra interesserede parter. De tyske myndigheder sendte Kommissionen yderligere oplysninger ved brev af 1. juni 2007.
- (3) Ved brev af 24. juni 1996 meddelte Tyskland, at anmeldelsen af foranstaltninger blev trukket tilbage. På Kommissionens forespørgsel har Tyskland desuden bekræftet, at investeringsstøtten ikke er blevet ydet.

II. KONKLUSION

- (4) Kommissionen havde endnu ikke vedtaget en formel beslutning om den pågældende anmeldelse, da den modtog de tyske myndigheders meddelelse. Under disse omstændigheder accepterer den, at anmeldelsen trækkes tilbage, jf. artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽³⁾.
- (5) Derfor skal den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999, fordi den ikke længere har noget formål —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure i forbindelse med støtteordningen til fremme af investeringer i rationalisering af vinavl på stejle arealer i Rheinland-Pfalz afsluttes i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. september 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT C 169 af 5.7.1995, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 359 af 11.12.1999, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 83 af 27.3.1999.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 2007

**om statsstøtte i form af investeringsstøtte til et malteri (Maltacarrión, SA) i Castilla y León
(C 48/2005)**

(meddelt under nummer K(2007) 6897)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(2008/140/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) De spanske myndigheder gav ved brev af 1. december 2004 meddelelse om den pågældende støtte i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) Ved brev SG-Greffe (2005) nr. D/207666 af 22. december 2005 indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2⁽¹⁾. Umiddelbart herefter meddelte Spanien sine bemærkninger ved brev af 23. januar 2005.
- (3) Ved brev af 13. marts 2006 meddelte Spanien Kommissionen, at landet trak den pågældende anmeldelse tilbage. Som svar på et nyt spørgsmål fra Kommissionen bekræftede Spanien ved brev af 5. maj 2006, at landet ikke havde godkendt nogen støtte.

II. KONKLUSION

- (4) Da Kommissionen modtog Spaniens meddelelse om tilbagetrækningen, havde den ikke vedtaget nogen officiel beslutning om den pågældende anmeldelse. I betragtning af omstændighederne godkendte Kommissionen anmeld-

delsens tilbagetrækning i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽²⁾.

- (5) Følgelig afsluttes den formelle undersøgelsesprocedure i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999, da genstanden for den pågældende procedure er bortfaldet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure af investeringsstøtten til malteriet (Maltacarrión, SA) i Castilla y León afsluttes i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2007.

På Kommissionens vegne
Janez POTOČNIK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Ikke offentliggjort, fordi de spanske myndigheder inden offentliggørelsen trak foranstaltningen tilbage.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. september 2007

om Spaniens foranstaltning C 47/2003 (ex NN 49/2003) til fordel for Izar

(meddelt under nummer K(2007) 4298)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/141/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

modtaget ved breve af henholdsvis 12 januar 2004 og 10 maj 2004.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

- (4) I forbindelse med to beslutninger om statsstøtte, der ikke har tilknytning til denne sag ⁽²⁾, og som blev vedtaget i 2004 (dvs. efter iværksættelsen af den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende garantierne for gastankskibene), fandt Kommissionen, at den statsstøtte på 864 mio. EUR, som Spanien havde ydet Izar, var uforenelig med EF-traktaten og krævede den tilbagebetalt.

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser ⁽¹⁾, under hensyn til disse bemærkninger, og

- (5) Ved brev af 5 august 2004 påberåbte Spanien sig EF-traktatens artikel 296 ⁽³⁾ med det formål at redde skibsværftets militære aktiviteter i forbindelse med Izar's konkurs, som var forventet at blive følgen af det nævnte krav om tilbagebetaling. I efterfølgende korrespondance forklarede de spanske myndigheder ligeledes Kommissionen, hvordan det nye orlogsværft, som skulle erstatte Bazán (i det følgende »Navantía«), skulle operere. De mindede om deres forpligtelser, hvad angår konkurrenceproblematikken, og foreslog en måde, hvorpå der kunne føres tilsyn med opfyldelsen af disse forpligtelser.

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) I marts 2000 erfarede Kommissionen, at det spanske offentlige holdingselskab Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (i det følgende benævnt »SEPI«) havde indrømmet Repsol/Gas Natural (i det følgende benævnt »Repsol«) tre leveringsgarantier i forbindelse med kontrakter om bygning og levering af tre gastankskibe, der var indgået med to statsejede skibsværfter, der på daværende tidspunkt tilhørte Astilleros Españoles (i det følgende benævnt »AESA«), men senere blev overført til Izar-koncernen. AESA og Izar var ejet fuldt ud af SEPI.
- (2) Ved brev af 9 juli 2003 underrettede Kommissionen Spanien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende de tre ikke-anmeldte foranstaltninger.
- (3) Ved brev af 5 august 2003 og 22 oktober 2003 fremsatte de spanske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionens brev. Kommissionen modtog bemærkninger fra en af de berørte parter (Repsol) i oktober 2003 og februar 2004. Disse bemærkninger blev videregivet til de spanske myndigheder, som havde lejlighed til at kommentere dem. De spanske kommentarer blev

- (6) Kravene om tilbagebetaling over for Izar, som beløb sig til alt 1,2 mia. EUR ⁽⁴⁾, havde medført, at virksomheden havde en negativ egenkapital, og i teknisk forstand var konkurs. Den 1 april 2005 besluttede Spanien på den baggrund at lade de civile skibsværfter, der var blevet videreført inden for rammerne af Izar (dvs. de skibsværfter, som ikke indgik i det nyligt etablerede Navantía: Gijón, Sestao, Manises og Sevilla), træde i likvidation og indledte en privatiseringsprocedure for de nævnte skibsværfter.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

- (7) Repsol tildelte i 1999 tre redere hver sin kontrakt om chartring af et gastankskib, med mulighed i hvert enkelt tilfælde for at chartre et supplerende tankskib efter en ordning for chartring på lang sigt.

⁽²⁾ Sag C 38/2003 og C 40/2000.

⁽³⁾ Denne artikel gør det muligt for medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel.

⁽⁴⁾ Bortset fra de to beslutninger fra 2004 var Izar ved en tidligere beslutning fra 1999 (sag C 3/99) blevet anmodet om at tilbagebetale yderligere 111 mio. EUR.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 4.7.2003, s. 24.

- (8) Senere blev der indledt forhandlinger mellem redere og skibsværfter, herunder koreanske skibsværfter, med henblik på bygning af de tre gastankskibe. Den 31 juli 2000 blev de tre kontrakter om bygning af gastankskibe tildelt to statsejede spanske skibsværfter, som netop var overført fra AESA til Izar ⁽¹⁾, og der blev undertegnet endelige kontrakter om skibsbyggeriet.
- (9) Samme dag undertegnede AESA en tillægsklausul til skibsbygningskontrakterne, hvorved virksomheden forpligtede sig til at betale Repsol erstatning for de specifikke omkostninger, som sidstnævnte virksomhed måtte skulle afholde, hvis skibsværfterne havde ansvaret for, at skibene ikke blev leveret i overensstemmelse med kontraktbestemmelserne.
- (10) Samme dag (den 31 juli 2000) indrømmede SEPI også Repsol leveringsgarantier for hver af de tre skibsbygningskontrakter, som dækkede de samme skader, som AESA havde forpligtet sig til at betale erstatning for over for Repsol ⁽²⁾. Det maksimale tab blev fastsat til 180 mio. EUR pr. skib, dvs. et samlet maksimumbeløb på ca. 540 mio. EUR. Garantierne blev indrømmet for en frist løbende fra den 31 juli 2000 indtil 12 måneder efter leveringen af hvert enkelt skib ⁽³⁾.

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

- (11) I sin beslutning af 9 juli 2003 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure (»beslutningen om at indlede proceduren«) konkluderede Kommissionen, at de tre støtteforanstaltninger udgjorde statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, og satte spørgsmålstegn ved, om de var forenelige med fællesmarkedet. Kommissionen vurderede, at det var skibsværfterne, som nød godt af støtten, men udelukkede ikke, at det også kunne have været tilfældet for Repsol, og den besluttede, at den procedure, der er fastsat i artikel 88, stk. 2, skulle omfatte Repsol, således at der kunne fremlægges nødvendige supplerende oplysninger, og den nævnte tvivl kunne fjernes.

IV. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER EFTER PROCEDURENS IVÆRKSÆTTELSE

- (12) Repsol understreger i sine bemærkninger, at der bør skelnes mellem denne virksomheds stilling som

kontraktlig garantimodtager og enhver formodet fordel i forbindelse med statsstøtten. Repsol gør opmærksom på følgende:

— SEPI's garantier vedrørte fordele, som Repsol havde ret til i henhold til spansk civilret og handelsret. Garantierne var indrømmet på baggrund af virksomhedens stilling som kreditor i forhold til ejerne af skibet, Izar og skibsværfterne. Repsol skulle ikke betale præmie for garantierne, eftersom det ikke er markedspraksis, at virksomheder, der indrømmes en garanti for opfyldelse af kontraktforpligtelser, betaler herfor.

— Garantierne gav desuden ikke Repsol økonomiske fordele, jf. traktatens artikel 87, stk. 1. På samme måde som garantierne fra skibsværfternes moderselskaber garanterede kontraktkautionerne fra SEPI kun overholdelse af betingelserne i kontrakten om charting og skibsbygningskontrakterne, hvorved Repsol kunne opfylde gastransportkontrakter, der var undertegnet med andre parter.

— Repsol ville have haft behov for flere garantier end dem fra Izar, uafhængigt af, om de var indrømmet af SEPI eller en anden part. Disse garantier er nødvendige i overensstemmelse med markedspraksis og på baggrund af omfanget af risikoen i forbindelse med investeringerne og de pågældende handelsmæssige forpligtelser.

- (13) Spaniens bemærkninger var i overensstemmelse med de anførte argumenter vedrørende Repsol's stilling. De spanske myndigheder nåede derfor frem til den konklusion, at Repsol ikke kunne anses for at være modtager af statsstøtte.

V. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

Repsol's stilling som potentiel modtager af støtte

- (14) Et af målene med at iværksætte proceduren var at identificere modtagere af enhver form for statsstøtte, der var indeholdt i leveringsgarantierne fra SEPI.

- (15) Kommissionen påpeger, at ifølge civilretten er den, der leverer en vare eller en tjenesteydelse, ansvarlig for opfyldelse af den kontrakt, som er undertegnet med køberen. Dette ansvar dækker både produktets kvalitet og den aftalte leveringsfrist. Hvis en kontrakt ikke opfyldes, og køberen som følge heraf lider skade, kan denne derfor kræve erstatning. I det foreliggende tilfælde skulle skibsværftet eller moderselskabet Izar have betalt erstatning.

⁽¹⁾ Efter den 20 juli 2000 solgte AESA de to skibsværfter, der skulle bygge gastankskibene, til Izar. De spanske myndigheder bekræftede ved brev af 13 februar 2003, at Izar havde påtaget sig at opfylde AESA's forpligtelser i forbindelse med skibsbygningskontrakterne.

⁽²⁾ Ifølge denne garanti skulle SEPI betale erstatning til Repsol som førstekauionist for alle direkte og indirekte omkostninger og tab for Repsol som følge af, at skibene ikke blev leveret i overensstemmelse med kontraktbestemmelserne, fordi Izar ikke levede op til sit ansvar.

⁽³⁾ Ifølge skibsbygningskontrakterne skulle skibene leveres henholdsvis den 15 september 2003, den 15 december 2003 og den 15 marts 2004.

- (16) Det lader derfor til, at Repsol, som lejede skibe bygget af skibsværfter, der var ejet af Izar, var kreditor i forhold til skibenes ejere og i forhold til Izar. Repsol kan derfor ikke anses for at være ansvarlig i henhold til kontrakterne om chartering og skibsbygning, inkl. tillægsklausulen.
- (17) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med bemærkningerne fra Repsol og Spanien, er Kommissionen nået frem til den konklusion, at Repsol ikke kan betragtes som støttemodtager, da virksomheden ikke opnåede fordele, som den ikke ville have opnået efter civilrettens og handelsrettens almindelige bestemmelser.

Afslutning af proceduren

- (18) Kommissionen vurderer, at den frivillige likvidation af Izar's aktiver har været en passende foranstaltning i forbindelse med Spaniens gennemførelse af de tre beslutninger om tilbagebetalingskrav. Den finder navnlig, at de spanske myndigheders indgåede forpligtelser og gennemførte foranstaltninger har været tilstrækkelige til at garantere, at konkurrencen ikke fordrejes.
- (19) Kommissionen mener også, at de spanske myndigheder gennemførte en tilfredsstillende licitation i forbindelse med salget af de fire civile skibsværfter gennem en åben, gennemsigtig og betingelsesløs procedure. Den 3 november 2006 gav ministerrådet bl.a. tilladelse til salget af skibsværfterne i Sestao, Gijón og Sevilla til de vindende tilbudsgivere. Privatiseringskontrakterne blev undertegnet den 30 november 2006. Hvad angår det sidste skibsværft (Manises), nåede man frem til den konklusion, at den økonomisk mest hensigtsmæssige likvidationsløsning, var at lukke skibsværftet og overføre de resterende aktiver til SEPI.
- (20) Som resultat af likvidationen og salget af Izar indstillede virksomheden definitivt al økonomisk aktivitet. Den eneste grund til, at Izar fortsat eksisterer, er at den skal afslutte nedlukningen af aktiviteterne, bl.a. med hensyn til afskedigelse af personalet. Når disse opgave er afsluttet, afvikles Izar. Aktiviteter af denne art berettiger ikke til

anvendelse af traktatens konkurrencebestemmelser. Hvis de omhandlede foranstaltninger havde medført begunstiggelse af Izar og konkurrencefordrejning, finder Kommissionen derfor, at en sådan forvridding ophørte, da Izar indstillede sine økonomiske aktiviteter, og skibsværfterne blev lukket. En kommissionsbeslutning om klassificering af sådanne foranstaltninger som støtte og om deres eventuelle forenelighed med fællesmarkedet ville under disse omstændigheder ikke få praktiske konsekvenser.

- (21) Den formelle undersøgelse, der blev iværksat efter traktatens artikel 88, stk. 2, er derfor ikke formålstjenlig.

VI. KONKLUSION

- (22) Kommissionen er på grundlag af disse betragtninger nået frem til den konklusion, at Repsol ikke kan anses for at have nydt godt af den omstridte støtte, og at proceduren over for Izar-skibsværfterne ikke er formålstjenlig —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt efter traktatens artikel 88, stk. 2, bør derfor anses for at være afsluttet.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2007

På Kommissionens vegne
Neelie KROES
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. september 2007

om statsstøtte C 32/2006 (tidligere N 179/2006) gennemført af Polen til fordel for Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA

(meddelt under nummer K(2007) 4310)

(Kun den polske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/142/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDUREN

- (1) Den 17. marts 2006 anmeldte Polen til Kommissionen en omstrukturingsstøtte til fordel for Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (i det følgende benævnt »HCM«). Denne anmeldelse blev indgivet, efter at Kommissionen havde besluttet ikke at gøre indsigelse mod redningsstøtte til HCM i form af en lånegaranti på 11,8 mio. PLN (3,12 mio. EUR ⁽²⁾).
- (2) Den 19. juli 2006 besluttede Kommissionen at indlede procedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende den anmeldte støtte, da Kommissionen nærede tvivl med hensyn til støttens forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 30. august 2006 ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte. Der er ikke fremkommet sådanne bemærkninger.
- (3) Den 18. september 2006 afgav Polen et ufuldstændigt svar vedrørende indledningen af proceduren. Ved skrivelse af 23. maj 2007 meddelte Polen Kommissionen, at den havde trukket sin anmeldelse tilbage.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 30.8.2006, s. 5.

⁽²⁾ Alle beløb opgivet af de polske myndigheder i polske zloty (PLN) er til orientering omregnet til euro (EUR) ved anvendelse af vekselkursen den 22. juni 2007, dvs. 1 EUR = 3,7865 PLN.

⁽³⁾ Jf. fodnote 1.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

1. Støttemodtageren

- (4) HCM er en statsejet virksomhed oprettet i 1966. Virksomheden er aktiv inden for fremstilling og metallurgisk bearbejdning af ikke-jernholdige metaller (bly- og zinkvarer). I 2004 havde virksomheden 51 % af det polske marked for raffineret zink og 3 % af det europæiske marked. Virksomheden beskæftiger ca. 1 100 medarbejdere og er beliggende i en region, der er i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), kan komme i betragtning til regional støtte.

2. Støtteforanstaltninger

- (5) De polske myndigheder meddelte Kommissionen, at statens udviklingsagentur for industrien (Agencja Rozwoju Przemysłu SA — i det følgende benævnt »ARP«) havde til hensigt at bevilge et lån på 21,8 mio. PLN (5,76 mio. EUR) over en periode på fem år. Tilbagebetalingen af lånet skulle påbegyndes et år efter den dato, det blev bevilget. Lånet skulle have variabel rente svarende til Kommissionens referencesats. Der skulle anvendes 10 mio. PLN (2,64 mio. EUR) til investeringer i teknologisk omstrukturering. De resterende 11,8 mio. PLN (3,11 mio. EUR) skulle anvendes til finansiering af tilbagebetalingen af redningslånet, dvs. det lån, ARP havde garanteret.
- (6) Polen underrettede også Kommissionen om en planlagt akkord med kreditorerne, som skulle gøre det muligt for virksomheden at genvinde sin solvens. I dette øjemed blev kreditorerne, hvis fordringer på HCM havde en værdi på 65,3 mio. PLN (15,9 mio. EUR), opdelt efter fordringernes størrelse og den modtagne sikkerhed. Akkorden muliggør først og fremmest henstand med betalingen af såvel privat som offentlig retlig gæld i en række år. Til dette formål blev kreditorerne inddelt i grupper efter den sikkerhed, de havde modtaget. Betalingen af fordringerne blev udsat med en bestemt periode for hver gruppe.

3. Begrundelse for indledning af proceduren

- (7) Lånet blev anmeldt af de polske myndigheder som statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(8) Kommissionen besluttede at indlede procedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, da den nærede tvivl om, hvorvidt alle betingelserne for godkendelse af støtte til omstrukturering i Fællesskabets gældende rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«) var overholdt og især om:

a) omstrukturingsplanen ville resultere i genoprettelsen af støttemodtagerens langsigtede rentabilitet, i betragtning af at omstruktureringen hovedsagelig var af finansiel karakter, og grundlaget for den var en akkord med virksomhedens kreditorer, som ikke var underskrevet på datoen for indledning af proceduren. Desuden var virksomhedens økonomiske følsomhed over for valutakursudsving endnu ikke blevet undersøgt tilfredsstillende;

b) støttemodtagerens eget bidrag til dækningen af omstrukturingsomkostningerne var betragteligt;

c) de kompenserende modydelser var tilstrækkelige, da de kun medfører en mindskning på 0,7 % af produktionskapaciteten.

(9) Desuden nærede Kommissionen tvivl med hensyn til, om akkorden indeholdt elementer af statsstøtte.

III. POLENS BEMÆRKNINGER

(10) De polske myndigheder oplyste til Kommissionen, at det efter indledningen af proceduren var lykkedes HCM at indgå akkorden.

(11) Desuden meddelte de polske myndigheder Kommissionen, at virksomheden i mellemtiden var blevet rentabel (i første halvdel af 2006 havde den en nettofortjeneste på 10,3 mio. PLN — ca. 2,72 mio. EUR); dens likviditet var forbedret, og den er nu i stand til at indhente finansiering på markedsvilkår. Da lånegarantien ikke længere var nødvendig for virksomheden, trak Polen sin anmeldelse af den i betragtning 6 nævnte støtte tilbage. Desuden tilbagebetalte virksomheden det lån, der som en del af statsstøtten blev stillet garanti for med henblik på redningsstøtte til virksomheden. Den lånegaranti, der udstedtes med henblik på redningsstøtte til virksomheden, er derfor ikke længere relevant.

IV. BEDØMMELSE

(12) I henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts⁽⁵⁾ 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 kan en medlemsstat trække en anmeldelse tilbage, efter at den formelle undersøgelsesprocedure er iværksat, i god tid inden Kommissionen har vedtaget en beslutning om støtten. I sådanne tilfælde træffer Kommissionen beslutning om afslutning af proceduren uden bedømmelse.

(13) Polen trak som nævnt i betragtning 6 anmeldelsen af støtten tilbage. For at kunne afslutte proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, må Kommissionen vurdere, om den i betragtning 6 nævnte akkord indeholder elementer af statsstøtte.

(14) Kommissionen erkender, at akkorden ikke udgør statsstøtte, da den opfylder kravet om, at kreditorerne skal være private, og fordi den består i henstand med betalingerne, hvilket er mere fordelagtigt for kreditorerne end likvidation af HCM. Det følger af retspraksis, at en offentligretlig kreditor kan afveje fordelene ved at modtage den sum, der tilbydes i henhold til en omstrukturingsaftale, eller den sum, kreditor modtager ved likvidation af virksomheden. Der kan derfor ikke være tale om nogen fordel, og derfor ikke om statsstøtte, hvis omstruktureringen giver et mere indbringende resultat end likvidationen⁽⁶⁾. Polen fremlagde en undersøgelse, der viste, at selv hvis betalingshenstanden medfører tab, når den beregnes i nutidig nettoværdi, vil et sådant tab stadig stille offentligretlige kreditorer bedre end i tilfælde af likvidation. Takket være akkorden vil kreditorer kunne hjemhente i gennemsnit 75,7 % af deres fordringer, og de mindre begunstigede fordringshavere vil kunne modtage 72,9 %, hvilket stadig er mere end, hvad de ville kunne hjemhente ved en likvidation, som i henhold til undersøgelsen ville kunne give 64,8 %. Desuden finder Kommissionen ikke, at der er belæg for at hævde, at offentligretlige kreditorer har fået en mindre favorabel behandling end de private kreditorer, idet kreditorer af samme kategori blev behandlet ens.

(15) Fremlæggelsen af omstrukturingsplanen gjorde det muligt at opretholde redningsstøtten ud over fristen på seks måneder. Denne anmeldelse blev imidlertid senere trukket tilbage af Polen. Det fremgår klart af punkt 26 i rammebestemmelserne, at fremlæggelse af en omstrukturingsplan er en uomgængelig forudsætning for forlængelse af redningsstøtten til en virksomhed. Trækkes en fremlagt omstrukturingsplan senere tilbage, må den udvidelse af tidsfristen for støtten, der er bevilget, derfor inddrages⁽⁷⁾. Denne betingelse er overholdt i den foreliggende sag, da virksomheden har tilbagebetalt det lån, statsgarantien vedrørte.

⁽⁵⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ Jf. sag C-342/96, *Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, præmis 46; sag C-256/97, *DMT*, præmis 24; sag T-152/99, *Hamsa*, præmis 168.

⁽⁷⁾ C(2007) 1405 endelig udg. er tilgængelig på adressen http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

⁽⁴⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

V. KONKLUSION

- (16) Kommissionen har besluttet at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende den anmeldte støtteforanstaltning, da Polen har trukket sin anmeldelse tilbage og ikke har bevilget ulovlig statsstøtte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, Polen planlagde at gennemføre til fordel for HCM i form af et lån på 21,8 mio. PLN (cirka 5,76 mio. EUR), blev trukket tilbage, efter at Kommissionen havde iværksat den formelle undersøgelsesprocedure. Det er derfor ikke længere relevant at gennemføre den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende denne støtte.

Artikel 2

Kommissionen finder ikke, at den akkord, der er indgået med virksomhedens kreditorer, udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2007

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO**

(Den Europæiske Unions Tidende L 42 af 16. februar 2008)

Side 94, artikel 6, stk. 1 og stk. 2, litra a) og b), læses således:

»Artikel 6

EULEX KOSOVO's struktur

1. EULEX KOSOVO bliver en enhedsmission under ESFP i hele Kosovo.
 2. EULEX KOSOVO udarbejder:
 - a) det centrale hovedkvarter i Pristina
 - b) regionale og lokale kontorer, der dækker hele Kosovo«.
-